

Reactie Gemeente Hilvarenbeek Internetconsultatie Wet Kostenverhaal huisvesting Vergunninghouders

Het college van Hilvarenbeek onderschrijft de bezwaren van de VNG:

- 1) Het met terugwerkende kracht invoeren van deze wet is onvoldoende gemotiveerd. Regelingen met belastende maatregelen mogen slechts in uitzonderlijke gevallen met terugwerkende kracht worden ingevoerd.
- 2) Het wetsvoorstel beschrijft onder welke omstandigheden de provincie moet oordelen of een gemeente tekort schiet in haar huisvestingstaakstelling. Dit beperkt de beleidsvrijheid van de provincie bij het uitvoeren van haar interbestuurlijk toezicht.
- 3) Het moment waarop de gemeente kosten zou moeten vergoeden aan het Rijk, wordt gekoppeld aan de vooraankondiging door de provincie aan de gemeente, dat op kosten van de gemeente een interventie gaat plaatsvinden. Dit moet beter op elkaar aansluiten dan in het wetsvoorstel is verwoord.

Hieraan voegt het college de volgende lokale (en subregionaal afgestemde) aandachtspunten toe:

- 1) Beter belonen dan bestraffen. Als overheden werken we samen aan een publieke taak met publiek geld. Geld kan daarbij als stimulans gebruikt worden om zaken voor elkaar te krijgen. Wij pleiten er echter voor om dit positief te benaderen en eerder met een beloningssystematiek te werken dan negatief met bestraffing. Hierdoor kan een strijd ontstaan die de samenwerking negatief beïnvloedt en niet meer gaat om het welzijn van de statushouder, maar om het voorkomen van boetes. Daarbij zouden wij in het geval van een boete-reglement willen inventariseren of dit uitgangspunt niet vice versa werkt en we strikter naar bepaalde kosten moeten kijken die dan voor onze rekening komen. Bijvoorbeeld wat betreft voor-inburgering maar ook kosten voor tijdelijke huisvestingsoplossingen, vragen wij ons af of het daadwerkelijk kosten zijn die wij op ons moeten nemen of dat ze te verhalen zijn op het COA/Rijk.
- 2) Grenzen aan de haalbaarheid van de taakstelling mee laten wegen. De taakstelling huisvesting vergunninghouder is gebaseerd op het aantal verstrekte verblijfvergunningen. Hierbij wordt de lokale context, waaronder de beschikbaarheid van sociale huurwoningen, niet meegewogen. Tevens is er geen aandacht voor de relatie tussen het type personen (alleenstaanden / gezinnen) en de beschikbare huisvesting. Wij pleiten ervoor om de haalbaarheid van de opgelegde taakstelling mee te laten wegen bij het oordeel in hoeverre in die situatie spraken is van verschoonbaar niet halen van de taakstelling.
- 3) Duurzame plaatsing als hoofddoel. Op dit moment staat duurzame plaatsing bij ons voorop. Wij doen er moeite voor om maatwerk te leveren en statushouders meteen te huisvesten op een plek waar zij langdurig kunnen verblijven en waar zij meteen een start kunnen maken met integratie en participatie. Als wij noodgrepen moeten doen om boetes te voorkomen, zal dat betekenen dat we naar tijdelijke huisvestingsoplossingen moeten kijken. Tijdelijke woonvormen pakken echter niet per definitie in het voordeel van de statushouder uit.